

Tri

O dva týždne...

„Vybavila som nám čosi skvelé,“ povedala.

„Je výhodnejšie ísť tam na týždeň,“ dodala.

„Vezmi si pas,“ doložila.

Predpokladala som, že budeme bývať v nejakom nóbl hoteli, kde vrátnik potrebuje extra ochranku, zaznačuje si vaše potreby, vezme si vašu kreditku ešte pred ubytovaním, keby ste zaútočili na minibar a vyplienili oriešky, ktoré stoja 500 libier, alebo keby ste ukradli uteráky. Dúfala som, že to znamená „päť hviezdčiek“ a „luxus“, ako aj bezplatný listový papier s vyrazeným názvom hotela vyrobeným na zákazku ako všetko ostatné, o čom sa možno dočítať v pripravenej literatúre. Poddávala som sa tejto mylnej predstave a snívala som o nekonečnom množstve bazénov a masážnych kresiel, kým neprišiel deň nášho odchodu a zablatený biely pikap odbočil na križovatke na piaty terminál heathrowského letiska.

„Lietadlom? Poletíme lietadlom?“ zhĺkla som.

„Mhm.“ Melissa sa usmiala a naskočili jej jamky, ktoré som videla z profilu zo sedadla spolujazdca.

„Ty si nehovorila...“

„Nepýtala si sa,“ odsekla a na porazenie sa zaškerila, keď ma uistovala, že to Gregovi oznámi a že: „Škandinávia je v tomto ročnom čase úžasná.“

„Škandinávia? Čože? Prečo?“

„Nijaké strachy, v Dánsku sa ti bude páčiť!“

„V Dánsku?“ zakvičala som. „Počkaj, už si tam bola?“

O tom som počula prvý raz.

„Jasné, viac ráz! Kodaň je nádherná – lepšia ako v tej piesni!“ nadchýnala sa Melissa.

„No dobre. Okej,“ usilovala som sa vidieť to optimisticky a zmieriť sa s pobytom v meste. „Takže nám môžeš robiť sprievodkyňu...“

„Ach nie, my nejdeme do Kodane,“ opravila ma.

„Nie?“

„Nie,“ odvetila. „Nie celkom...“

Už sme podali batožinu, až vtedy mi prezradila našu skutočnú destináciu. Ale to už bolo neskoro.

„ČOŽE?“ Keď som sa dozvedela, že ideme tak ďaleko od dánskeho hlavného mesta, ako je len možné, usilovala som sa ovládnuť hnev. Melissa sa ma pokúšala upokojiť tým, že mi kúpila najväčšiu kávu, akú predávali, prv než mi prezradila, že nielen nie sú na dohľad mäkulinké uteráky, ale budú tam aj iní ľudia. „Skupinová dovolenka? Drsné podmienky? Na tom sme sa nedohodli!“ zasyčala som a snažila som sa nevyrobiť scénu.

„Nie?“ Melissa sa zatvárila ako neviniatko. „Zrejme si to zle pamätám. Alebo si ešte bola opitá...“ dodala príkro. Potom ma chcela uchlácholiť. „Tu máš, priniesla som ti darček.“ Vylovila z rucksaku čosi, čo vyzeralo ako kostým na bábinec: striebornú plastovú kupolu s dvoma veľkými rohmi.

Pomaly, so zaťatými zubami som sa spýtala: „A toto je čo, doriti?“

„Vikingská prilba!“ Žiarivo sa usmiala a narazila mi ju tak silno, až som na čele pocítila škriabanie drsného plastu a jeho okraj mi siahal až pod oči, takže som nič nevidela. „Ejha! Tu-

ším je ti veľká. Ty si vždy mala hlavu ako hrášok!“

„Aspoňže nemám hlavu ako tekvica,“ odsekla som, keď už som znova videla a všimla som si, že ona má na hlave rovnakú prilbu.

„Ideme do úkrytu Vikingov,“ nevzrušene pokračovala Melissa. „Toto nosia!“

To tvrdenie bolo také nesprávne, že som nevedela, odiaľ začať.

„Okej, po prvé, Vikingovia nikdy nenosili prilby s rohmi...“

„Veru nosili! Čítala som *Gala Asterixa!*“

Očividne nežartovala.

„To bol kreslený komiks! Nakreslil ho Francúz!“ vyprskla som. „Vikingské prilby s rohmi sú mýtus!“ Melissa sa zatvárila nadurdene, keď to počula. „A iste vieš, že Vikingovia už neexistujú. Už tisíc rokov!“

„Ale existovali,“ namietla Melissa.

„Áno!“

S Gregom som pozerala dosť programov na History Channel, takže týmto som si bola istá.

„Alebo len chcú, aby sme si to mysleli?“

„Čo?“

„Inak by sa všetci chceli presťahovať do Škandinávie!“

„Myslíš? Vážne?“ V zúfalstve som odložila škrabľavú prilbu, ale Melissa mi ju znova dala na hlavu. Nastal dosť nepekny súboj medzi dvoma dospelými ženami pre súčasť maškarného kostýmu, kým neohlásili číslo nášho letu. Celú cestu sme mlčali.

Dalo mi zabráť, keď som vysvetľovala Gregovi, že sa bude celý týždeň sám starať o seba a naše dve deti (v podstate tri deti) a bude mať k dispozícii iba menu donáškových jedál.

„Ale ty predsa nikdy nikam nechodíš,“ namietol.

„Presne tak!“ odvetila som. „Preto teraz idem preč. Zaslúžim si to.“

Nakúpila som toľko polotovarov, koľko sa zmestilo do našej mrazničky, potom som vysvetlila Charlotte a Thomasovi, ako sa rozmrazujú, keby bolo treba. Opatrovateľku som upozornila, že možno bude potrebné strážiť deti dlhšie, keby ich Greg „zabudol“ vyzdvihnúť (znova), a požiadala som ju, aby mi zavolala, keby bolo treba.

„Budem len hodinu odtiaľto,“ uistila som ju. „Lahko príbehnem domov.“

Ha!

Netušila som, že budem cestovať tisíc kilometrov a strávim týždeň s cudzími ľuďmi.

Dúfala som, že deti to prežijú v zdraví.

Dúfala som, že Greg ich nakŕmi, napojí a udrží pri živote.

Celých sedem dní...

Teraz čupím na poli s mokrým zadkom a mám pocit, že kolená mi každú chvíľu vypovedia službu. Prší. Už znova. Je to ten vytrvalý dážď, keď máte pocit, že svet páchne ako prenosný záchod. A kričia na nás. Znova.

„Čupnite si čo najnižšie! Sústreďte sa na svojho vnútorného primáta!“ šteká na nás hipster s vlasmi do uzla, v háremových nohaviciach chodí hore-dolu a dozerá na naše pokusy o „chôdzu šimpanzov“. „To je prirodzený pohyb,“ uistuje nás a škrabe si bradu ako opičiak. „Znova sa učíte základnú pohybovú techniku!“

Je to možné, ale cítim sa ako strelená. Okrem toho mi je zima, mám toho plné zuby a ľudia, pre ktorých je brada črtou osobnosti, sú mi veľmi podozriví. Som si istá, že tento výlet nebol dobrý nápad.

„Vidíš? Nikde nijaké prilby s rohmi,“ zasyčala som Melisse.

„Možno ich nosia iba na zvláštne udalosti,“ odvetila počupiačky a nechcela mi pozrieť do očí.

HELEN RUSSELLOVÁ

HRA NA VIKINGOV

Z anglického originálu *Gone Viking*, ktorý vydalo vydavateľstvo Ebury Press, značka Ebury Publishing, 20 Vauxhall Bridge Road, London SW1V 2SA, v roku 2018, preložila Tamara Chovanová Ebury Press je súčasťou spoločnosti Penguin Random House
www.penguin.co.uk

Vydalo vydavateľstvo Ljndeni v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava v roku 2019
Číslo publikácie 1 947

Zodpovedná redaktorka Agáta Laczková
Technická redaktorka Jana Urbanová
Sadzba Lubomír Kuba

Tlač NOVOPRINT SLOVENSKO, s. r. o., Zlaté Moravce
Prvé slovenské vydanie

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/ 4445 2046

Ljndeni